

[ROZTUCZNIEĆ *vb pf*

roztucznieć, rozstucznieć.

roz-, rof-.

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

fut 3 pl rozstucznieją. \diamond *praet 3 pl m pers* roztucznieli.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Stać się grubym, otyłym, utyć:

Szereg: »potyć i roztucznieć«: Iáko íflák pełen ptakow/ ták domy ich pełne zdrady: dla tegoż zwiemożyli sie y z bogáci. Potyli y roztucznieli [*incrassati sunt et impinguati*] *Leop Ier 5/28* (*Linde s.v. roztuczyc*).

Przen: Roztucznieią [*Pinguescent*] ozdobne mieścá pułtyniey á págorki przepáfá sie wéłfelem. *Leop Ps 64/13* (*Linde s.v. roztuczyc*).

Synonimy cf ROZTUCZEĆ.

Formacje współrdzenne cf TUCZYĆ.